

megdermedve vannak, áterdőlésképen kiszedni s az erdőből azonnal eltávolítani.

Mert ez esetben nem csak a törzsön, hanem a koronán lévő paizstetüket is elpusztítjuk; ily aljfanak levágásával másfelől az állabban semmi kárt nem teszünk, a termelt fát pedig, mint rőzsét vagy gömbölyű szőlőkarót igen jól értékesíthetjük.

Egyesületi közlemények.

Az országos erdészeti egyesület 1891. évi december 10-én tartott választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak: Bedő Albert első alelnök, Belházy Emil, Eleőd Jósa, Ghyeczy Emil, Hoffmann Sándor, Kallina Károly, Rutska Tivadar, Scholcz Rezső választmányi tagok, Földi János alapító tag, Levitzky Albert ideiglenes pénztárnok és Horváth Sándor titkár.

Máday Izidor és Tomcsányi Gyula választmányi tagok távolmaradásukat hivatalos elfoglaltságukkal mentették ki.

I. Bedő Albert első alelnök megnyitván az ülést, sajnálattal tudatja, hogy elnök ő exja az ev. reformátusok zsinati tanácskozásain levén elfoglalva — mint az ülés megnyitása előtt közvetlenül tudatta, — a mostani tanácskozáson nem vehet részt.

Sajnálattal jelenti be egyszersmind, hogy az igazgató-választmánynak egyik érdemes tagja, Divald Adolf, kinek az erdészet terén kifejtett munkásságát s az erdészet körül szerzett kiváló érdemeit mindenki ismeri, f. évi november hó 12-én Szombathelyen elhunyt. Miután a megboldogult az Erdészeti Lapoknak is kezdettől fogva főmunkatársa volt, kötelességének tartotta intézkedni, hogy ugy az egyesület, mint a szerkesztőség nevében ravatalára diszes koszoru helyeztessék, most pedig azt a kérést terjeszti elő, hogy az igazgató-választmány érdemes tagjának elhunytá felett részvétét és őszinte sajnálatát jegyzőkönyvileg is kifejezze.

Az igazgató választmány az elnökség intézkedését helyeslőleg tudomásul véve az utóbbi indítványt határozattá emeli.

A mi azon kérdést illeti, hogy az ekként megüresedett igazgató-választmányi tagsági hely már a közelebbről megtartandó közgyűlésen betöltendő lesz-e, az igazgató-választmány abban állapodott meg, hogy miután a közgyűlés tárgysorozata már közzététetett, s ezt többé megváltoztatni nem lehet, a Divald Adolf helyének betöltését a december 20-án tartandó közgyűlésen nem fogja napirendre kitűzni.

II. A pénztár állásáról a titkár a következőket jelenti:

Az egyesület bevételei a folyó évi január

1-től kezdve	24,841	frt	23	kr.,
kiadás ugyanezen idő alatt	17,575	"	27	"
Pénztári készlet	7,265	frt	96	kr.

A kimutatott bevételekből 500 frt oly összeg, mely a gróf Tisza Lajos alapítvány 1890. évben esedékessé vált kamatainak ugyanazon évben segélyekre fel nem használt részéből az alapszabályok értelmében az 1891. évben való felhasználás végett a folyó évi kezelésbe szolgáltatott át; míg 510 frt új készpénz alapítvány fejében, 125 frt 74 kr a Wagner Károly alapítvány javára, 100 frt — kr a Bedő Albert alapítvány javára és 1245 frt 64 kr kötelezvényekben tett alapítványok törlesztésére folyt be.

A többi bevételekre tehát 22,359 frt 85 kr esik.

A pénztárban őriztetik továbbá az alapítványi számadás szerint mutatkozó 805 frt 31 krnyi pénzkészlet, az egyesületi általános letéti számadásban letét nincsen, a f. é. június hó 1-én tartott rendes választmányi ülés határozata szerint 10,000 frtért értékpapírok vásároltatván a 4642 frt 50 kr. kölcsönkép felhasználtatott.

Ezek szerint tehát az összes jelenlegi pénztári készlet.

Kézi pénztári készlet	7265	frt	96	kr
Alapítványi készlet	805	"	31	"
Összesen:	8071	frt	27	kr.

mely összegből 4800 frt 3 betéti könyvecskére az első budapesti egyesült fővárosi takarékpénztárban van gyümölcsözőleg elhelyezve 3271 frt 27 kr pedig készpénzben a pénztárban őriztetik.

Végül megjegyeztetik, hogy a magyar földhitelintézetnél az egyesületnek 17,300 frt névértékű 5%-os magyar papíráradék

kölesönkötvénye, 800 frt névértékű $4\frac{1}{2}\%$ -os és 4000 frt névértékű 4% -os magyar földhitelintézeti záloglevele, 5000 frt névértékű 4% -os szab. és talajjavítási záloglevele, 600 frt névértékű 1860. évi államsorsjegye és 1378 frt 19 kr készpénze van letétbe elhelyezve.

Miután a kézi és alapítványi pénztárak tényleges készletei a fentebb kimutatott összegekkel egyezőknél találtattak, a jelentés tudomásul vétetett.

Hasonlóképen tudomásul vétetett a titkárnak azon bejelentése is, hogy a kimutatott pénzkészletekből a folyó évi kiadások fedezésére még kerekszámban 5000 frt lesz szükséges s ezzel kapcsolatban a felesleg felhasználására nézve a következő határozatok hozattak:

1. a folyó kiadások fedezése után megmaradó feleslegből 374 frt 26 kr. a Wagner Károly alapítvány tőkéjének 11,500 frtra leendő kiegészítése céljából a Wagner Károly alapítvány tőkéjéhez, 322 frt 23 kr pedig a magyar erdőtisztek árvaleányait segélyező alapítvány tőkéjének 3500 frtra leendő kiegészítése céljából ezen alapítvány tőkéjéhez csatolandó s illetőleg ennek elrendelése végett a f. évi közgyűlésnek előterjesztés lesz teendő;

2. az évi bevételek többi maradványából és a magyar földhitelintézetnél letétképen őrizett készpénzből 4000 frt névértékű 4% -os szabályozási és talajjavítási záloglevél vásárlandó.

III. Elnök hivatkozással az igazgató-választmány f. évi október hó 8-án tartott választmányi ülés határozatára és az ezen határozathoz képest a jelen ülés meghívójában közölt tárgysorozatra felkéri az igazgató-választmányt, hogy a Hantos János elhunytával megüresedett s azóta ideiglenesen Levitzky Albert alapító tag által ellátott pénztárnoki állomást véglegesen betölteni sziveskedjék.

Az igazgató-választmány tekintettel arra, hogy Levitzky Albert alapító tag f. évi augusztus óta a pénztárnoki teendőket minden tekintetben kifogástalanul és megfelelően végezte, a megüresedett pénztárnoki állomásra egyhangulag őt választja meg s egyuttal kimondja, hogy Levitzky részére, ki eddig fizetést nem vett fel a 600 frtból álló pénztárnoki fizetés 1891. évi augusztus hó 1-étől kezdve utalványozandó.

IV. Az Erdészeti építészettan kézikönyvére hirdetett pályázatra „Olcso szállítás“ jeligéje alatt beérkezett s az ut-, hid- és vasut-építészetet tárgyazó töredékes pályamunka bírálatára kiküldött bizottság nevében Földi János bíráló-bizottsági tag a bizottság nevében a következő jelentést terjeszti elő:

Az „Erdészeti építészettan“ II. kötetének „Az út-, hid- és vasut építészettan, szoros tekintettel az erdőgazdaság szükségleteire“ című műnek megbírálására kiküldött bizottságnak jelentése.

Az „Országos Erdészeti Egyesület“ igazgató-választmányának 1891. október 8-án megtartott ülésének határozata folytán az „Erdészeti építészettan“ II. kötetének, azaz „Az ut-, hid- és vasut-építészettan“ című, „Olcso szállítás“ jeligével ellátott pályamunkának megbírálása céljából Bedő Albert egyesületi első alelnök elnöksége alatt Tomcsányi Gusztáv, Pfalz Károly és Földi János egyesületi tagokból álló bizottság küldetvén ki, Tomcsányinak a hidépítészeti, Pfalznak a vasutépítészeti és Földinek az utépítészeti rész osztatot ki.

Nevezettek az ezen részekre vonatkozó bírálatukat külön-külön előterjesztvén, kisebb-nagyobb részletezéssel tárgyalt véleményük a következőkben foglalható össze.

I. Utépítészettan.

A fennebbi pályamunkának szerzője ezen részt rövid bevezetésben, öt szakaszban és több fejezetben tárgyalja.

Az I. szakasz három fejezetében az utak építésére vonatkozó és mértékadó tényezők soroltnak fel nagy részletezéssel és kimerítően.

A II. szakasz az uttervezéseket megelőző és kiegészítő munkákat ismerteti, egyes fejezetekben azonban, nevezetesen pedig a földművek köbözését, a szállítási költség rajzban való ábrázolását, — hasonlóképen

a III. szakaszban, mely a földművek építését ismerteti, annak 2 fejezetében a bevágások építési módjait és több más egyszerűbb dolgokat felesleges részletezéssel és hosszadalmasan tárgyalja a szerző, míg ellenben több esetben, nevezetesen az utak tervezéseinek és mérési munkáinak elősorolásánál, éppugy a különféle műszerek

használatánál nem ismerteti azokat, és az ezekkel való bánásmódot, alkalmazásuk előnyeit vagy hátrányait, hanem hivatkozik egyszerűen a földmértan illető §§-ra, a melyek szerint az adott utasítások tekintetbe veendőek a mérés, számítás stb. foganatosítandó. — Lévéen pedig az építéstan önálló és a földmértantól független mű, feltétlenül szükséges az erdőgazda által a gyakorlatban leginkább használt egyszerűbb műszereket, az azokkal való mérési módokat megfelelő részletezéssel és rajzban is ismertetni, míg ellenben a ritkábban használt és összetettebb szerkezetűeknek felsorolása és a földmértan illető §§-ra való hivatkozás is elegendő.

Nagyon hosszadalmasan tárgyalja szerző az utépitésnél használt szerszámokat, a különféle repesztő anyagokat, de nem ismerteti pl. emezeknek tulajdonságait, a velük való bánásmódot, szállításuk és eltartásuk módját, amazoknak mikénti használatát, végül a kő-repesztés mikénti végrehajtását.

Hasonló részletezéssel felsorolja szerző a kőből épült különféle védő- és támasztófalakat, de egy szóval sem emlékszik meg a kőszekrényes védőfalakról, vagyis az egy- és kétfalu rovott szekrényművekről.

Célszerű volna továbbá a magas hegyekben gyakran előforduló, a rövid és igen meredek hegyoldalakra vagy sziklafalakba bakok alkalmazása által létesített vontató, közelítő szénutak, vagy cserkésző utak építési módjait is ismertetni.

Az áteresztőkről meglehetősen röviden emlékezik meg a szerző és szintén csakis a kőből épülteket tárgyalja, míg a közönségesebben előforduló kőszekrényesekről és rovott falakkal birókról említést sem tesz. Teljesen mellőzte szerző továbbá a beton- és cementből épült utáteresztőknek ismertetését is.

A IV. szakasz alatt leírt utpályáknak építésénél, nevezetesen az ágyazat, a használandó kavics ismertetésénél szerző inkább a fő közlekedési utak építését, mint a tulajdonképeni erdei és kezelési utak létesítését ismerteti.

Tévedésben van szerző továbbá az u. n. dorongutak építésére nézve is, a mennyiben az — ugyszólván a föld fölé — helyezettek a gyakorlatban tényleg nem használtatnak, hanem a dorongok a földre félig bemélyítve, szegélyző fák nélkül alkalmaztatnak.

Hasonlóképen több pótolni való van a fasorok, korlátok, szakaszjelek, utmutatók és figyelmeztető jelek ismertetésénél is.

Az utak fenntartásánál nem említi szerző a kavicsnak prismákba való rakásolását, készletezését, a prismák nagyságát, méreteit, köbtartalmát, a kavicsnak mikénti átvételét a munkásoktól stb.

Szükséges továbbá azon előnyöket elősorolni, melyek az utkaparók alkalmazása által eléretnek, valamint megjelölni azoknak kötelességeit, teendőiket és meghatározni, hogy hány kilométernyi ut bizható egy-egy utkaparóra.

Az V. szakasz 1. fejezete az első- és másodrangu erdei utak tervezését tárgyalja.

Ez a rész okvetlenül előbbre, t. i. a III. szakasz elé helyezendő, mert mostani helyén nehezen található meg, pedig ez a műnek főrésze.

Az erdei utak hálózatának készítéséről és kitüzéséről sokat ír össze a szerző, de nem eléggé világosan, nem eléggé tanulságosan; a legegyszerűbb tételt pedig — t. i. hogy ut minden nagyobb völgy fenekén építendő, ezenkívül az alacsony hegyoldalak közepén egy, a magasabb oldalak egy-egy harmadában pedig egy-egy, mely utóbbi utakkal a mellékvölgyek megközelítendőek — nem tárgyalja.

Ugyanezen szakasz 2. fejezete alatt tárgyalatik a költségvetés szerkesztése, de nem elég részletesen és még kevésbé tanulságosan, miért is czélszerű és megfelelő volna s úgy a kezdő, mint a gyakorlottabb ernőgazda munkája megkönnyítettnek az által, ha a szerző több, m. p. mindenféle viszonyokra alkalmazott minta költségvetést mutatna be, melyben egyuttal annak legalkalmasabb s leggyakrabban használt rovatai is lennének kitüntetve, szóval, fel volna minden kellékekkel és mellékletekkel szerelve, melyek egy jól összeállított, átnézetes, részletes költségvetéshez tartoznak.

Hasonlóan czélszerű volna az építési munkának vállalatba való kiadásával részletesebben foglalkozni, szükséges volna már az egyöntetű eljárás kedvéért is a szerződések, nyilatkozatok és több efféle okmányoknak kiállítását és szerkesztését ismertetni.

Megfeledezett szerző a befejezett építkezésekre vonatkozó, kevesebb vagy több munka indokolását kitüntetető kiviteli költség-

vetésről és a megfelelő költség számláról, — nem emlékezik meg a megejtendő műszaki megbírási és felülvizsgálati jegyzőkönyv felvételéről, melyekről egyenként mintaképpen példák lennének bemutatandók.

II. Hidépítéstan.

A pályamunka ezen részét szerző egy bevezetésre és ezen felől három szakaszra osztja fel.

A bevezetésben kissé röviden tárgyalja a szerkesztési mód és építési hely megválasztását, a hidak szabad nyílásának meghatározását, a hidak szélességének megválasztását.

Az I. szakasz 1. fejezete a Graphostatikának van szentelve, mely rész azonban a pályaműnek becsét nem emeli, mivel a Graphostatika mint önálló elméleti tantárgy egy szakmunkában, különösen ily terjedelemben helyet nem foglalhat.

A 2. fejezet az építési anyagokról, kapcsoló eszközök és módokról, az építési anyagok fajsúlyáról, azok szilárdságáról emlékezik meg, de nagyon röviden; — bővebben lennének tehát tárgyalandók a hidépítésnél alkalmazható egyes fanemek tartóssága és szilárdsága, ruganyossága, valamint hogy mely szerkezetekre, mely körülmények között mely fanemek alkalmazhatók előnnyel.

Hasonlóképen bővebben tárgyalandók a többi építési anyagok, nevezetesen a különféle kőzetek, téglák, mész, cement, vas stb., végül helyén való volna a fa s más építési anyagok szilárdsági viszonyait tárgyalni.

A II. szakasz a fahidakat tárgyalja elég terjedelmesen. A hidlábaknál (hidfőknél) szerző csakis a falazott kőpillérek és czölöpözött hidlábakat, jármokat különbözteti meg, a rovott fából való kőszekrényeket azonban nem is említi, — ezeknek különféle szerkezete tehát pótolandó volna.

Nem mellőzhetők továbbá a különféle gyaloghidak sem, melyeknek a tutajozásra, usztatásra berendezett folyók és patakoknál fontos szerep jut.

Külön fejezetben volna tárgyalandó továbbá a fahidak építésének mikénti kivitele, leírandók lennének végül a különféle szerkezetű czölöpverő készülékek, azok használata, a czölöpök előkészítése, saruval való felszerelése, beverése, a czölöpverési munka ellenőrzése, régi vagy roszul bevert czölöpök kihúzása stb.

Megemlítendő a hidak építése vagy azoknak megújítása alkalmával helyreállítandó ideiglenes hidak alkalmazása.

Ugyancsak ebben a szakaszban lennének tárgyalandók a fahidak tartósságának emelésére szükséges intézkedések.

A III. szakasz a kőhidak szerkezetét, kiszámítását és az építés foganatosítását tárgyalja. A különféle boltívek leírásánál a „kosáririvalaku“ boltívet is felemlíti szerző, azonban annak alakját, s hogy hol és mily körülmények között használtatik, nem írja le.

Ezen szakasz végén közölt költségvetési példában szerző az egységi árakat árelemzés és részletezés nélkül vette fel, — lévén azonban így a példa hiányos, ezen hiány annak felemlítésével pótolandó, hogy az adatok mely építési illetékkiszabási műből lettek véve.

Szerző pályamunkájában teljesen mellőzte a vasszerkezetű hidakat, pedig nagyon gyakran használtatik az „U“ és kettős „T“ alaku vastartó, czélszerű lenne tehát ezeket felvenni és számítások útján kimutatni, hogy bizonyos forgalmi megterhelhetés és hidnyílás mellett mily méretű vastartók választandók.

III. Vasutépítéstan.

A munka ezen része áll a bevezetésből és 6 szakaszból, melyekben a vasutak tervezése, az erdei vasutak felépítményei, a járó művek több §§-ban tárgyalatnak.

A pályamunka ezen része egyoldalú, a mennyiben szerző a vasutak részletes tárgyalásánál kizárólag csak a Koppel-féle gyártmányokat írja le, holott hazánkban nemcsak sok másféle szerkezet is létezik, de gyárilag elő is állittatik. — Kivánatos volna az ismertebb szerkezeteket is megemlíteni és megfelelő rajzokkal is illusztrálni.

A IV. szakasz a költségvetéseket és pénzügyi birálatokat, — az V. szakasz a fapályákat, — végül

a VI. szakasz a vasuti szállítást előmozdító intézkedéseket tárgyalja.

Általános észrevételek.

A pályamunka irálya eléggé jó és értelmes, helyenként azonban simítást és átdolgozást igényel, — megemlítendő egyuttal, hogy a használt műszavak nincsenek elég szerencsésen megválasztva.

A műhöz mellékelt rajzok csinos kivitelűek, zavarólag hatnak azonban az ábrák magyarázata czéljából alkalmazott tulságos nagy s nem egyenlő nagyságu betűk, továbbá hogy az ábrák különböző s többnyire nagy méretekben vannak rajzolva, a miért is a pályázati feltételeknek megfelelően nem nyomhatók a szöveg közé s ez oknál fogva újból rajzolandók.

Egészen véve a pályamunka szerzője megfelelt a pályázati feltételeknek, a mennyiben műve a részletes birálatokhoz képest kellően kiigazítva és részben átdolgozva az erdőakadémia építészettani előadásainál vezérfonalul szolgálhat és a gyakorlatban működő szakembernek is az erdőgazdaság körében előforduló építkezések fogantatásánál biztos utmutatást adhat, — a bíráló bizottságnak véleménye azonban, hogy a pályadíj szerző részére csakis ezen jelentés — és ennek alapját képező részletes birálatokban felsorolt hiányok pótlása, a tett észrevételek alapján az illető fejezeteknek és szakaszoknak helyesbitése, rövidítése vagy bővítése után lesz kiadandó.

Budapest, 1891. évi december hó 10-én.

Bedő Albert, Tomcsányi Gusztáv, Pfalz Károly Földi János.

Az igazgató-választmány a bíráló-bizottság jelentését tudomásul véve az előterjesztett javaslatához képest kimondja, hogy szerzőnek az igazgató-választmány által az Erdészeti építészettan ezen részére megszabott 50 drb arany jutalom a birálatban felsorolt hiányok pótlása s a tett észrevételek alapján az illető fejezetek és szakaszok helyesbitése után fog kiadatni.

Ehhez képest utasítja tehát a titkári hivatalt, hogy az ismeretlen szerzőt nyílt közleményben pályamunkájának alkalmas módon való visszavételére s egyszersmind nyilatkozatra hívja fel az iránt, vajjon művének az előbbieik értelmében való átdolgozására hajlandó-e s ha igen, mily határidő alatt igéri az átdolgozott pályamunkát ismét betérjeszteni.

Abban a nem remélt esetben, ha a szerző a megbirált munkának átdolgozására netalán nem volna kész vállalkozni, az Erdészeti Építészettanra hirdetett pályázat változatlanul fenn fog tartatni, ellenkező esetben pedig az első és harmadik részre az igazgató-választmány korábbi határozatához képest új határidő fog kitűzetni.

A folyó évi közgyűlésnek ezen ügyben ily értelmű jelentés lesz teendő.

V. Az egyesület jótékony alapítványából adható segélyek kiosztására kerülván a sor, a titkár előterjeszti a beérkezett folyamodványokat s egyszersmind indokolt javaslatot tesz a segélyek kiosztására nézve.

Az igazgató-választmány az előterjesztés alapján a következő segélyösszegeket szavazza meg:

1. a Wagner Károly alapítványból, melynek kamatai az 1891-dik évre 550 frttal irányoztattak elő: özv. Ernhofter Ignácznénak 50 frtot, özv. Skoor Ignácznénak 20 frtot, özv. Makonyi Sámuelnénak 50 frtot, özv. Kolbenheyer Józsefnénak 40 frtot, özv. Trattner Mihálynénak 20 frtot, özv. Melts Vinczénének 50 frtot, özv. Révész Károlynénak 20 frtot, özv. Kádár Istvánnénak 20 frtot, özv. Schuszter Mihálynénak 20 frtot, továbbá özv. Guba Károlynénak 32 frtot, oly kikötéssel, hogy ebből 10 frt a férje által tett alapítvány tőkéjének részbeni törlesztésére fordítandó, özv. Révi Józsefnének 40 frtot oly kikötéssel, hogy abból 26 frt 50 kr. és Szontágh Gusztávnénak 40 frtot oly kikötéssel, hogy abból 20 frt szintén alapítványi tőke és kamattörlesztésre fordítandó végül özv. Parti Evaldnénak 22 frtot, özv. Prodonovits Jánosnénak 30 frtot és özv. Marczelly Gusztávnénak 26 frtot, oly kikötéssel, hogy ezen özvegyek segélyei egész összegükben férjeik kifizetetlen alapítványi tőke és kamat-tartozásaik törlesztésére fordítandók.

Özv. Roller Adolfné és özv. Dorozslai Adolfné folyamodványait az igazgató-választmány, tekintettel türethető anyagi helyzetükre, nem vehette figyelembe s hasonlóképen mellőzni volt kénytelen özv. Kovács Gézáné és özv. Kis Horváth Józsefné kérelmét is, mivel az elsőnek férje nem volt 5 évig tagja az egyesületnek, az utóbbi férje részéről pedig a tagságdíj az elhalálózását megelőző évben sem fizettetett be. Ezen alkalomból egyszersmind ki mondta az igazgató-választmány, hogy segélyben csak oly özvegy részesíthető, ki a belépés napjától az elhalálózás napjáig tényleg legalább teljes öt éven át tagja volt az egyesületnek;

2. a gróf Tisza Lajos alapítványból, melynél a múlt évi kamatokból 500, az 1891. évi kamatokból pedig 1000, összesen

tehát 1500 frt állott rendelkezésre, Plecheisz János elaggott erdőtisztnek 80 és Kakossy László állomás nélküli volt uradalmi erdésznek 100 frt segélyt szavazott meg az igazgató-választmány;

3. a magyar erdőtisztek árvaleányait segélyző alapítványból, melynek kamatai 1891-re 155 frttal irányoztattak elő, özv. Hantos Jánosné árvaleányainak együtt 50 frt segélyt adatott.

A Wagner Károly alapítványnál felhasználatlanul maradt 70 frt és a magyar erdőtisztek árvaleányait segélyző alapítványnál fennmaradt 105 frt kamat, az alapszabályok értelmében a jövő évben fognak segélyezésre fordíthatni; a gróf Tisza Lajos alapítvány kamataiból felhasználatlanul maradt 1320 frtból pedig 500 frt az 1892-ik évi segélyezésre tartatik fenn, 820 frt pedig az alapszabályok értelmében az egyesület törzsvagyonához csatoltatik.

VI. A magán erdőtisztek és erdészeti altisztek nyugdíj-intézménye ügyében kiküldött bizottság még nem készülhetvén el munkálatával, az igazgató-választmány felkéri az elnökséget, hogy a folyó évi közgyűléstől az ezen ügyben kivánt előterjesztés megtételére újabb időhaladékat kérjen.

VII. A titkár hivatkozással az 1891. évi augusztus 20-án tartott választmányi ülésen tett jelentésére ismételtlen megemlíti, hogy az egyesületi székház souterain helyiségében elhelyezett tárgyak e helyen tovább nem tarthatók a nélkül, hogy teljesen romlásnak ne induljanak.

Az igazgató-választmány tekintettel arra, hogy az egyesületnek a szóban levő tárgyak elhelyezésére más helyisége nincsen elhatározza, hogy azon kisebb térfogatú értékesebb tárgyak, melyek iskolai célra is használhatók, a m. kir. erdőőri szakiskolák között való felosztás céljából a nagyméltóságú földmivelségi minis-teriumnak ajánltassanak fel, a kevésbé értékes, tömegesebb tárgyak pedig tekintettel arra, hogy már is sokat szenvedtek, s így gyűjteménybe többé nem is valók, a titkári hivatal által megfelelő módon értékesíttessenek.

A titkár bemutatja Sztokosza Géza alapító tagnak egy panaszos levelét, melylyel az általa tett alapítvány kamatainak megszüretése alkalmából a titkári hivatalhoz intézett azzal vádolva benne a titkári hivatalt, hogy az Erdészeti Lapokat részére 1879.

október hava óta szándékosan nem küldte meg, de azért az alapítványi kamat befizetését mégis szorgalmazza.

Miután nevezett ezen levélben oda nyilatkozik, hogy az igazgató-választmánynak bizonyára nem lehet tudomása ezen állítólag sérelmes eljárásról, a titkár kötelességének tartotta a levelet a választmánynak tádomására hozni, de egyuttal bemutat egy Sztokosza nevére kiállított czimzalagot is, mely a Beregszászi postahivatal 1890. január 8-iki bélyegével azon megjegyzéssel érkezett vissza, hogy czimzett tartózkodási helye ismeretlen, s a melyből tehát világosan kitűnik, hogy nevezetnek az Erdészeti Lapok a jelzett időpontig megküldettek; később a lapok küldése tényleg beszünttetett, mert az egyesületnek arról, hogy nevezett hol tartózkodik, f. évi november hóig nem volt tudomása.

Az igazgató-választmány az itt előterjesztettekről meggyőződésén Sztokosza vádaskodását alaptalannak jelenti ki.

Giller János és Hantos Ernő azon kérelmet iutézik az igazgató-választmányhoz, hogy elhunyt atyjaiknak alapító tagsági jogait, mint első fiu-örökösökre reájuk ruházza át.

Giller kérelmét az igazgató-választmány nem tartja teljesíthetőnek, mivel atyja az egyesület részére csak 100 frt alapítványt tett, az alapszabályok értelmében pedig csak azon alapító tagok joga száll át az első örökösökre is, kik legalább 150 frt alapítványt tettek.

Hantos Ernőnél ez a nehézség nem forog fenn, mivel atyja, néhai Hantos János 160 frtos alapító tagja volt az egyesületnek s ezért az igazgató-választmány hajlandó is kérelmét teljesíteni, mielőtt azonban nevezetnek, ki eddig rendes tagja volt az egyesületnek, kilépését a rendes tagok sorából tudomásul venné s atyja jogait rá átruházná, figyelmeztetni kívánja őt azon körülményre, hogy azok, kik az egyesület tagsági jogait öröklés útján élvezik, övéik részére az egyesület jótékony alapítványainak kedvezményeit nem biztosítják. Nevezetkez tehát kérdés fog intéztetni az iránt, vajjon kérelmét ezen felvilágosítás után is fenn kívánja-e tartani.

A titkár bemutatja azok névsorát, kik a megelőző választmányi ülés óta hátralékos tartozásaik törlesztésére időhaladékot kértek.

Az igazgató-választmány ezek közül azoknak kérelmét, kik

a fizetésre már több ízben sürgetőleg felhivattak s a kiknek tartozása a felhívások sikertelensége folytán behajtás végett az ügyvédnek már átadatott, nem találta teljesíthetőnek.

Ellenben Jakabovich Imre erdőakadémiai hallgatónak és Kolosy Imre műszaki dijnoknak megengedte, hogy tartozásaikat 2 frtos havi részletekben törleszthessék, Dávid János és Daempff István tagoknak pedig a kért időhaladékat megadta.

Benkő Rezső erdőőri szakiskolai igazgatónak azon kérelmét, hogy az erdőőri szakiskolák növendékei részére az Erdészeti Zsebnaptáron kívül az egyesület könykiadványai is a tagok részére megállapított kedvezményes áron szolgáltatassanak ki, az igazgatóválasztmány tekintettel arra, hogy ezen kiadványok a költségek megtérítése után a szerzők tulajdonát képezik s tekintettel arra, hogy az erdőőri pályára készülőknek ezen magasabb képzettséggel bírók számára készült munkákra tényleg nincs is szükségük, nem találta teljesíthetőnek.

Stark Ferencz volt erdészeti műszaki dijnok, jelenleg honvédhadnagynak azon kérése, hogy miután az erdészeti pályát elhagyta, a tagok sorából törültsessék, szintén nem találtatott teljesíthetőnek, mivel nevezett 1889-ben lépvén be az egyesületbe, öt évi tagsági kötelezettsége csak 1893. végén jár le.

A titkár részletes jelentést téve a folyó évi pénzkezelés eredményéről, megemlíti, hogy a bevételeknél legfeljebb csak a házbérekénél és az új készpénz alapítványok czimén és a kötelezvényekben tett alapítványok törlesztése czimén felvett tételeknél fog az előirányzathoz képest némi visszamaradás mutatkozni, egészben véve azonban a bevételeknél mindenesetre jelentékeny többletre lehet számítani.

A kiadások legtöbb rovatánál az előirányzott összegek szintén betarthatók lesznek, a postaköltségeknél azonban előreláthatólag 250 frttal, az udvar világitásnál mintegy 120 frttal és a rendkívüli kiadásoknál mintegy 350 frttal több fog szükségeltetni, mint a mennyi ezen rovatok alatt előirányoztatott.

Az igazgatóválasztmány a jelentést tudomásul véve az utóbb említett három kiadási rovatnál mutatkozó hiány fedezésére a szükséges póthitelt a megjelölt összegekben engedélyezi.

A megelőző választmányi ülés óta a következő rendkívüli

befizetések történtek: *a)* alapítványaik törlesztésére befizettek: Allender Frigyes 15 frtot, Bona Marinó 10 frtot, Jávorszky Albert 28 frtot, Ocsárd Károly 15 frtot; *b)* a Wagner Károly alapítvány javára: Trnovszky Márk (pénzbírságból) 5 frtot, Péch Kálmán (erdőörök pénzbírságból) 2 frt 57 krt. Tudomásul vétetik.

A következő új tagok vétetnek fel: rendes tagoknak: Papp József apátsági erdész és Riffer Sándor végzett erdőakadémiai hallgató, ajánlja Havas Agoston; Krause Károly prépostsági erdőmester, ajánlja Reinfuss Felix.

Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Ghyczy Emil és Eleőd Jósa választmányi tag urak kéretnek fel.

K. m. f.

Hitelesítésül:

Ghyczy Emil,
választmányi tag.
Eleőd Jósa,
választmányi tag.

Bedő Albert,
elnök.
Horváth Sándor,
titkár.

*Az országos erdészeti egyesület 1891. évi december 20-án
Budapesten megtartott rendes közgyűlésének jegyzőkönyve.*

Jelenvoltak: Gróf Tisza Lajos ő exeja, elnök; Bedő Albert első alelnök, báró Bánffy Dezső másodalelnök, dr. Amon Ede rendes tag, Arató Gyula alapító tag, Bécsy Dezső r. t., Belházy Emil a. t., Bereczky Gyula a. t., Csiby Lőrincz a. t., Csik Imre a. t., Csipkai János a. t., Csupor István a. t., Eleőd Jósa a. t., Eleőd Simon a. t., Ercsényi Béla r. t., Fischl József r. t., Földi János a. t., Furherr János r. t., Gabnay Ferencz a. t., Gábor Sándor, a. t., Galambos Béla a. t., Garlathy Kálmán a. t., Gaul Károly r. t., Ghyczy Emil a. t., Gründl Gyula a. t., Guckler Károly r. t., dr. Günther Antal r. t., Halbauer István a. t., Hangai Géza a. t., Havas Ágoston a. t., Hirsch István a. t., id. Hoffmann Sándor a. t., Kallina Károly a. t., Kincses József r. t., Kiss Ferencz a. t., Kerzenszky Antal r. t., Kostyál György a. t., Kovács Béla a. t., Kovács Cábör r. t., Kozma István r. t., Krajsevics Béla a. t., Kugler Lajos a. t., Lágler Gyula r. t., Lászlóffy Gábor a. t., Lavotta Albert a. t., Legány Géza a. t., Lende Ede a. t., Levitzky Albert a. t., Lukács Andor r. t., Marossi

Ferencz r. t., Matavovszky Árpád r. t., Mjavovszky Károly a. t., Nagy Károly r. t., Nagy Vincze r. t., Ocsárd Károly a. t., Osterlamm Ármin a. t., Pachmayer Ottó a. t., Payer István r. t., Pálka Gyula r. t., Párnai Atilla a. t., Pethő Lajos r. t., Pirkner Ernő a. t., báró Prónay Aurél a. t., Rappensberger András r. t., Rochlitz Dezső r. t., Rutska Tivadar a. t., Schmidt Károly a. t., Schmutzer József r. t., Scholcz Rezső a. t., Somkereki Gusztáv a. t., Székely György a. t., Tirts Rezső r. t., Tomcsányi Gusztáv a. t., Törs Kálmán a. t., Vadas Jenő a. t., Vadászfy Jenő a. t., Várnai Ödön r. t., Varsányi Aurél r. t., Zachár Gyula r. t., Zalán Lipót János a. t.;

a hatóságok és testületek részéről a következők vettek részt a közgyűlésen:

a nagym. földmivelésügyi ministerium részéről: Scholcz Rezső m. k. min. tanácsos;

a nagy r. vallás- és közoktatásügyi ministerium részéről: id. Hoffmann Sándor m. k. főerdőtanácsos;

Budapest főváros részéről: Márkus József tanácsnok, Havas Sándor fővárosi bizottsági tag és Gucklar Károly városi erdőmester;

Debreczen város részéről: Kőrösi Sándor országgyűlési képviselő;

Szeged szab. kir. város részéről: László Gyula tanácsnok; Körmöcz szab. kir. és főbányaváros részéről: Dr. Amon Ede országgyűlési képviselő és Lende Ede városi erdőmester.

El n ö k: T. közgyűlés! Midőn örömmel üdvözölném a közgyűlésnek t. tagjait és a hatóságoknak megjelent képviselőit, sajnálattal kell jelentenem, hogy egyesületünknek buzgó titkárát betegség gátolja abban, hogy a közgyűlésen részt vehessen. Ennélfogva a közgyűlésen a titkári és jegyzői teendőik végzésére Csipkay János erdőmester urat kérem fel.

Meg kell még emlékeznem azon veszteségről, mely a magyar erdészetet Divald Adolf egyleti tag legközelebbi történt elhunytával érte.

Egyike volt ő azoknak, ki — nagyrabecsült alelnökünkkel Bedő Albert ő méltóságával kezett fogva, uttörői voltak a magyar erdészeti irodalom megalapításának, s habár az utóbbi években kevésbé vett is tevékeny részt egyesületi munkálkodásunkban, azt

hiszem, a közgyűlés akaratát tolmácsolom, midőn indítványozom hogy emléke jegyzőkönyvünkben megörökíttessék. (Helyeslés)

(Az ezután következő elnöki beszéd teljes szövegét lásd az Erdészeti Lapok jelen füzetének elején.)

Bedő Albert: Tisztelt Közgyűlés! Engedelmet kérek arra, hogy eltérjek a tárgysorozattól, mely szerint most a titkári jelentésre kerülne a sor. Ő excellentiája elnöki megnyitójában az én szívemben és bizonyára a t. közgyűlés minden tagjának szívében rezgő hurt érintett akkor, midőn az országos erdészeti egyesület huszonöt éves fennállásáról emlékezett meg. Én, ki ő excellentiájával akkor, amaz emlékezetes közgyűlésen szerencsés lehettem jelen lenni, igaz örömmel gondolok arra az időre, midőn az országos erdészeti egyesület megalakult. Az akkor jelen volt tagok közül, fájdalom, a huszonöt éves fának huszonöt éves mai ünnepén csak elnök ő excellentiája és az én csekély személyem az, a ki itt ma jelen lehet. (Élénk éljenzés.)

T. Közgyűlés! Ama nap emlékéről méltón megemlékezni, az egyesület huszonöt éves működéséről elmondani mindazt, a mi az egyesület létének tisztességeül szolgál, sem ő excellentiájának, sem nekem feladatomban nem lehet. És ha én most mégis szót emelek azért, hogy e napról megemlékezve, hitem szerint a közgyűlés érzésének tolmácsául szolgáljak, teszem ezt azért, mert ugy hiszem, nincs közöttünk egyetlen egy sem, a ki velem egyet nem értene ama régi latin vezérszóval: in hoc signo vinces. Nálunk ez hű követőkre talál. A mi egyesületünk élete egy név birtokosával van összeforrvva. És e névvel jutunk mi, t. közgyűlés, győzelemre. (Élénk tetszés.)

E név az országos erdészeti egyesület elnökének neve, Gróf Tisza Lajos ő excellentiájának személyéhez van kötve. Az ő vezetése alatt érte el az országos erdészeti egyesület azt az eredményt, melyre ma hitem szerint büszkén tekinthet. Ezen egyesület kebelében fogamzottak meg azok a csirák, melyek a magyar erdőgazdaság épületének erősbitésére és örök állandóvá tételére fejlődnek.

Ez a név az, melynek viselője minket haladásról haladásra vezetett és e név képezi annak zálogát jövőre is, hogy a mi haladásunk állandó és folytonosan fejlődő legyen.

Én a mai ünnepély alkalmából önökkel egyetértőleg és egyetértőleg szívem mélyéből kívánom azt, hogy az Ur Isten egyesületünk elnökét, gróf Tisza Lajos ő excellentiáját az egyesület üdvös működésének vezetésére sokáig éltesse (Zajos éljenzés); hogy vele karöltve egyesületünk még sokáig végezhesen oly üdvös munkásságot, mely alapját képezze annak, hogy az országos erdészeti egyesület élete a magyar nemzet életével együtt örök és állandó legyen. Az Isten éltesse, tartsa meg ő excellentiáját az egyesület javára és munkássága eredményének biztosítására. (Hosszan tartó lelkes éljenzés.)

Elnök: Nagyon köszönöm a szives megemlékezést. Én mindenkor egyszerü eszköznek tekintetem magamat azon czél előmozdításában, mely mindnyájunknak annyira szívünkön fekszik és mint ilyen eszköz, a mig erőm engedi és mig az egyesület mélyen tisztelt tagjai azt hiszik, hogy bennem ez az eszköz még használható, továbbra is szerény tehetségemhez képest munkálkodásomat örömmel felajánlom az egyesületnek (Hosszantartó zajos éljenzés.)

Most következik a titkári jelentés az egyesület működéséről az utolsó közgyűlés óta. Ezt megelőzőleg azonban kérem bejelenteni a hatóságok képviselőit, kik közgyűlésünkön megjelenni sziveskedtek.

Csipkay János: Van szerencsém bejelenteni, hogy a nagym. földmívelésügyi m. kir. ministerium képviselőjével Scholz Rezső miniszteri tanácsos ur; a nagym. vallás- és közoktatásügyi ministerium képviselőjével pedig id. Hoffmann Sándor főerdőtanácsos ur bizatott meg; Budapest főváros közönsége képviselőjében Márkus József tanácsnok, Havas Sándor fővárosi bizottsági tag és Guckler Károly fővárosi erdőmester urak jelentek meg. Debreczen sz. kir. város közönségét Kőrössy Sándor országgyűlési képviselő ur; Szeged sz. kir. város közönségét pedig László Gyula tanácsnok ur s végül Körömcz sz. kir. és főbányavárost dr. Amon Ede országgyűlési képviselő ur és Lende Ede városi erdőmester ur képviselik. (Éljenzés.)

(Ezután olvassa a titkári jelentést, mely az Erdészeti Lapok elen füzetének 8-ik és köv. oldalain közöltetik.)

A titkári jelentés azon pontjainál, melyekben indítványok

foglaltatnak, elnök ő excellentiája a közgyűlés helyeslő nyilatkozatai alapján a következő határozatokat mondja ki:

1. A magán erdőtiszték és altiszték nyugdíjintézménye ügyében az igazgató-választmánynak jelentése előterjesztésére a jövő közgyűlésig újabb időhaladék adatik.

2. Az igazgató-választmány azon javaslata, hogy a Deák Ferencz alapítvány kamataiból ezuttal új pályakérdés ne tűzessék ki, ez előterjesztett indokoknál fogva helyben hagyatik.

3. Az igazgató-választmány azon indítványa, hogy az egyesület ez évi bevételeinek feleslegéből a Wagner Károly alapítvány ez idő szerint 11125 frt 74 krból álló tőkéje 11500 frtra, a magyar erdőtiszték árva leányait segélyző alapítvány 3177 forint 67 krból álló tőkéje pedig 3500 forintra egészítettessék ki, elfogadtatik.

4. A bejelentett új tagok az egyesület kebelébe felvétetnek.

5. Az igazgató-választmány azon intézkedése, hogy az egyesület elhunyt pénztárnoka, néhai Hantos János özvegyének egyszer s mindenkorra szóló kegydíjképen 300 frtot szavazott meg, jóváhagyólag tudomásul vétetik.

6. Az egyesület részvéte és sajnálata elhunyt tagjainak elvesztése felett jegyzőkönyvileg fejeztetik ki.

Elnök: Következik a napirend második pontja: Az igazgató-választmány jelentése az 1890. évi számadások felülvizsgálása és az 1892. évi költségvetés megállapítása tárgyában. A jelentés kinyomatva a t. tagok rendelkezésére bocsáttatott, azt hiszem tehát, hogy azt felolvasottnak tekinthetjük. Az alapszabályok értelmében a közgyűlés egy küldöttséget küld ki a számadások megvizsgálására és a költségvetés iránti javaslattételre.

Bátor vagyok ezen küldöttségbe felkérni elnökül Belházy Emil főerdőtanácsos urat, tagokul pedig Székely György püspöki erdőmester és Csupor István közalapítványi főerdész urakat, (Helyeslés.) Méltóztassanak az igazgató-választmány jelentését, továbbá a számadásokat és a költségelőirányzatot a közgyűlés folyama alatt átvizsgálni és jelentésüket a közgyűlés végén megtenni.

Most következik a tárgysorozat 3-dik pontja: Egy igazgató-választmányi tag választása. Mint a titkári

jelentésből méltóztattak értesülni, az igazgató-választmány egy tagja elhunyván, helye betöltendő lesz. A szavazatszedő küldöttség elnökéül felkérem Ghyezy Emil urat, tagokul pedig Hangay Géza kincstári és Guckler Károly fővárosi erdőmester urakat. Arra az időre, míg a szavazatszedő küldöttség a szavazatokat átveszi, az ülést felfüggesztem. (Szünet.)

Elnök: A szavazatszedő-küldöttség feladatában eljárván, méltóztassanak jelentését meghallgatni.

Ghyezy Emil: Van szerencsém tisztelettel bejelenteni hogy összesen 64 szavazat adatott be. Ebből 60 szavazat Vadas Jenőre (Éljenzés) és 4 szavazat Földi Jánosra esett.

Elnök: Ennélfogva Vadas Jenő urat az igazgató-választmány tagjául megválasztottnak jelentem ki.

Következik a tárgysorozat 4. pontja: Jelentés a Deák Ferencz alapítvány kamataiból kiirt irodalmi pályázat eredményéről. Ezen pontnál szükségesnek tartom tájékoztatni megemlíteni, hogy az egyesület irodalmi pályázatai közül a lefolyt évben csak egy járt le, t. i. az „Erdészeti Építészettan“ három kötetre tervezett kézi könyvére hirdetett pályázat. Erre a kitűzött határidőig csak egy töredékes pályamunka érkezett be „Olcso szállítás“ jelige alatt, mely a tervezett munka második részére, t. i. az ut-, hid- és vasutépítészetre terjed ki. Az igazgató-választmány a már nyilvánosságra hozott okokból ezen töredékes munkát is czélszerűnek találta elfogadni s bírálatára a szokáshoz képest egy külön bizottságot küldött ki, mely jelentését a f. év december 10-én tartott ülésben terjesztette elő.

Az igazgató-választmánynak ezen jelentés alapján hozott határozatát a bíráló bizottság jegyzője fogja előterjeszteni, részéről tehát csak azt jegyzem meg meg, hogy az igazgató-választmány az „Erdészeti Építészettan“ másik két részére nézve a pályázatot fentartotta.

Földy János: A bíráló-bizottság előterjesztése alapján van szerencsém az igazgató-választmánynak az „Olcso szállítás“ jeligéjü töredékes pályamunkára vonatkozó határozatát a következőkben a t. közgyűlés tudomására hozni.

Égészben véve a pályamunka szerzője megfelelt a pályázati feltételeknek, a mennyiben műve a részletes bírálatokhoz képest

kellően kiigazítva, az erdőakadémia építészettani előadásainál vezérfonalul szolgálhat és a gyakorlatban működő szakembereknek is az erdőgazdaság körében előforduló építkezések foganasításánál biztos utmutatást adhat, a bíráló-bizottságnak véleménye azonban az, hogy a pályadíj szerző részére csakis az adott jelentés és ennek alapját képező részletes bírálatokban felsorolt hiányok pótlása s a tett észrevételek alapján az illető fejezeteknek és szakaszoknak helyesbitése, rövidítése s illetőleg bővítése után lesz kiadható.

Az igazgató-választmány ennél fogva kéri a t. közgyűlést, hogy ezen határozatát a maga részéről szintén elfogadni méltóztassék. (Helyeslés.)

Elnök: E szerint méltóztatnak elfogadni azt a javaslatot, hogy a kérdéses munka 50 db. aranyból álló pályadíja szerzőnek akkor adassék ki, ha azt a jelzett irányban kiegészíti. (Helyeslés.)

Következik a napirend 5. pontja: A jövő évi közgyűlés helyének megválasztása iránt az igazgató-választmánynak adandó netaláni tájékozás.

Nem tudom, hogy van-e valakinek esetleg javaslata ez iránt, hogy a jövő évi közgyűlésünket hol tartsuk meg? Ha nincs, azt hiszem, legcélszerűbb lesz az eddigi gyakorlat szerint ez uttal is az elnökséget és igazgató-választmányt bizni meg azzal, hogy a mennyiben esetleg megfelelő helyen a vidéken vélné megtarthatni a közgyűlést, ez iránt a szükséges intézkedéseket megtegye; a mennyiben pedig közgyűlésünknek vidéken való megtartása nem volna kivihető, a közgyűlést a fővárosban alkalmas időben összehívja. (Helyeslés.)

A tárgysorozat 6. pontja szerint az előbbivel kapcsolatban előterjesztendők volnának most az indítványok a jövő évi közgyűlés tanácskozási tárgyaira nézve. Ha nincs valakinek ily indítványa, — a mint hogy rendszeren időközben szoktak azok bejelentetni, s e részben irányadó az is, hogy hol tartatik meg a közgyűlés, — méltóztassanak erre nézve a választmányt meghatalmazni, hogy az érkező indítványokat átvegye és belátása szerint intézkedjék. (Helyeslés.)

A tárgysorozat 7-ik pontja szerint következnek: az indítványok az egyesület céljainak előmozdítására

általában. Az ilyen indítványok a gyűlést megelőző napon a titkári hivatalnak írásban bejelentendők, a titkári hivatalhoz azonban ilyen bejelentés nem történt, ennél fogva még csak a számadást vizsgáló bizottság jelentése van hátra.

Belházy Emil:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Nagybecsű megbízásukhoz képest megvizsgáltuk az Egyesület 1890. évi számadásait s összehasonlítottuk az igazgató-választmány által kiküldött számvizsgáló bizottság jelentéséhez csatolt s a lezárt számadás főösszegeit kitüntető kimutatást is a számadási könyvek tételeivel, és úgy a számadást, mint az utóbb jelzett kimutatást is helyesnek találtuk. Ennél fogva a számadó részére a felmentvény megadását részünkről is javasoljuk.

Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a tagsági nyilvántartási könyvben külön kitüntetve oly tételek is fordulnak elő, melyek részint behajthatlanoknak bizonyultak, részint téves előíráson alapulnak s mint ilyenek leirandók volnának.

Ezen tételek a következők:

1. Készpénzben befizetett alapítvány kamataiból	15	frt.
2. Tagsági díjakból	102	„
Lap-előfizetésekből	8	„
	<hr/>	
	összesen	125

Van szerencsénk tehát a mélyen tisztelt közgyűlést kérni, hogy ezen összegek leírására az engedélyt megadni méltóztassék.

Együttal átvizsgáltuk az igazgató-választmány részéről kiküldött számvizsgáló-bizottság által összeállított s az 1892. évre szóló költségvetést is, s azt úgy egyes tételeiben, mint végösszegében is, úgy a bevételekre mint a kiadásokra nézve is helyesnek találtuk.

E szerint teszen az 1892. évre előírányzott

bevétel 27,202 frtot,

a kiadás pedig szintén . 27,202 frtot,

mely kiadási összegben azonban az egyes alapítványok a házépítésre felhasznált összegeinek visszatérítésére mint várható felesleg 4776 frt 75 kr befoglaltatik,

Budapesten, 1891. december hó 20-án.

Csupor István,

Székely Ernő.

Belházy Emil.

Elnök: A közgyűlés e szerint tudomásul veszi a jelentést s annak értelmében a felmentést a számadónak az 1890. évi számadásokra megadja s a javaslatba hozott leírásokat is helyben hagyja. Hátra van tehát még az 1892-ik évi költségvetés megállapítása, itt azonban az eddigi szokás szerint a javaslatot tételenként kell a közgyűlésnek tárgyalni és megszavazni.

Belházy Emil (tételenként olvassa a költségvetést.)

Elnök: E szerint kimondhatom határozatilag, hogy a t. közgyűlés változatlanul elfogadja a költségvetést az igazgatóválasztmány azon utólagosan t. i. a költségelőirányzat megállapítása és kinyomtatása után hozott javaslatával együtt, hogy a kiadások XXV. b) rovatánál rendkívüli kiadásokra felvett 200 frt helyett 500 frt állapíttassék meg. Ez azért szükséges, mert az egyesületi székház lépcsőházában több oly tatarozás vált szükségessé, mely 200 frtból nem fedezhető. (Helyeslés.)

Ekként az 1892-dik évi előirányzat is meglévén állapítva mai közgyűlésünknek egyéb tárgya nincs. A jegyzőkönyv hitelesítésére báró Bánffy Dezső alelnök urat és Ámon Ede rendes tag urat kérem fel s egyszersemind megköszönve a jelenlevő tagok szives figyelmét, a közgyűlést bezárom. (Eljenzés.)

K. m. f.

Hitelesítésül:

Báró Bánffy Dezső,

Tisza Lajos,
elnök.

Ámon Ede.

Csipkay János,

m. k. erdőmester ad hoc jegyző.

Lapszemle.

(A—ó.) **Párisi faburkolatok** czim alatt szakunkatt is érdeklő közlemény jelent meg a „Gazdasági Mérnök“ f. évi 4-ik számában, kiemelve különösen ama feltűnő különbséget, mely a faburkolat alkalmazásánál elért siker tekintetében s ehez képest alkalmazásba vételének kiterjedtségét illetőleg a két nagyban kísérletező város, Páris és Berlin közt van.

Párisban a faburkolat mindig nagyobb és nagyobb tért hódít; a párisiaknak 1890. év végéig 534000 m² faburkolatuk volt,

s ez a termennyiség 1891-ben 40000 m^2 -rel szaporodott. Ezzel szemben Berlin kevés haladást mutat, a minnek oka azonban madnem egyedül az eljárás meg nem felelő módja volt, melyet az anyag előkészítésénél s a burkolás munkájánál követtek.

Az eredmények elütrő voltának magyarázatát az éghajlat különbözőségében is keresték ugyan, de ez a párisi mérnökök véleménye szerint még annyi befolyást sem gyakorol, mint a másik felvetett magyarázat, mely a két városban divó különböző patkolási módra mutat rá, noha a Berlinben még használatban levő orr- és sarokvassal ellátott patkók a burkolatot csakugyan inkább rongálják, mint az orr- és sarokvas nélküli párisi patkók.

A helyes, a valódi ok másban keresendő. Párisban a faburkolat épségben tartására s tisztaságára nagy gondot fordítanak, kiszáradni soha sem engedik teljesen, de viszont a tulságos nedvességtől is megóvják, úgy hogy náluk a burkolat koczkái állandóan többé-kevésbé nyirkos állapotban vannak.

Száraz időben az öntözéshez, a mérsékelt meglocsoláshoz fordulnak; a tulságos nedvességtől pedig a burkolatot az védi meg, hogy az uttest domborulata 12 m széles kocsitron méterenkint 6 cm -nyi emelkedéssel készül, úgy hogy az ut leginkább használt közepén a felület 6—8 cm mélyre kophatik a nélkül, hogy a víz lefolyására szükséges és elegendő esés hiányoznék. Ugyancsak elősegíti a jó eredményt a párisi faburkolatok megfelelő alapozása s különösen a beton alap felületének ezement-malter réteggel való bevonása. E réteg egyenletes, sima s változástalan talapzatot nyújt a fakoczkák számára s azért ezek felülete is egyenletes marad s horpadásokat nem mutat.

A párisi burkoló fakoczkák mérete is más, mint a berlinieké. Ott ugyanis azok szélessége 8 cm , hossza 12—22 cm és magassága 15 cm . Nálunk úgy mint a németeknél a koczkák magassága kevesebb; Berlinben előbb alkalmaztak ugyan 13 cm magasakat, de ma már 8 cm -re szállottak le az említett méretről.

Ez feltűnően nagy eltérés, mert Párisban, ha a koczkák 8 cm -nyi alacsonyra lekoptak, akkor azokat mint elhasználdottakat félrehányják, a berlini faburkolatok pedig új korukban állanak ilyen méretű koczkákból; pedig könnyű belátni a francia mérnökök azon állításának helyességét, hogy a magasabb koczkák nagyobb rugékonyságot s e mellett egyttal nagyobb ellenállást s tetemesebb viszonylagos tartósságot biztosítanak s tagadhatlan az is, hogy a fenntartás költségei alacsonyabbak kell hogy legyenek, miután az elkopásból eredő használhatlanság a magasabb koczkáknál még az említett körülményhez képest is később következik be.

A francia burkoló koczkák legnagyobb része telített svéd fenyőből készül, telítésre tisztított, olaj- és kátránymentes kreo-

zotot használnak. Berlinben valószínűleg tisztátlan kreozottal telítették a szintén svéd erdei fenyőt, s minthogy emiatt az a környezetre kiállhatlan szagot terjesztett s a tulságos telítés következtében felületén ragadós is volt, utóbb a horgany-chloridot vették használatba.

Párisban a faburkolatot házilag készítik és kezelik; nagy gondot fordítanak a kocszkák kiválogatására s a különféle minőség szerint osztályozott kocszka-fajok száma jelenleg már a 100-at megközelíti.

A faburkolat tartósságára nézve a következő adatok állanak rendelkezésre: megfelelő módon készült burkolat eltart élénk forgalmu utakon 6—8 évig, közepes forgalmuakon 10—12 évig, olyanokon pedig, a melyeken a forgalom lanyha, 15—18 évig. Az új burkolat kerükltsége m^2 -enkint 23 frank volt eleinte, utóbb 20·5 frankra süllyedt a házi kezelés folytán, máig pedig a beton alapozással együtt már csak 17·5 frankra szállt le. A fenntartási költség évenként s átlag 25 centim. Tatarozásnál természetesen csak a faburkolat ujitandó meg, mert a jól készült beton-alap erre nem szorul.

A faburkolat, kivéve lóvonatu vagy egyéb célra szolgáló sinek mellékét, mindenütt alkalmazható; ott a miatt nem célszerű, mert a sinek a kopás folytán mind inkább mélyedő faburkolatból lassanként kimagaslanak. Ily helyen az asphalt a legcélszerűbbnek látszik. Emelkedéssel bíró utakon azonban ismét a faburkolat kerül előre, mert ilyen helyen az asphaltot sikossága miatt nem lehet alkalmazni.

A kőburkolat az egyszer elvesztett tért zajossága miatt vissza alig hódítja valahol; az asphalt és a faburkolat versenyeznek egymással, s valószínűleg a győztes a kettő között a telítési eljárások tökéletesbitésével s egyébként is célszerű voltánál fogva, a faburkolat leend.

(A—ó.) **Az apácza-lepke** által okozott károk a mult év folyamán ismét aggasztó mértékűvé szaporodtak; a veszély, melynek ugyan már a megelőző évben feltűntek hatalmas előjelei, számos egymástól távol eső helyen mutatkozott, néhol váratlanul nagy legalább előreláthatatlan kiterjedésben köszöntve be.

Általánosán ösmeretes, hogy a veszély nálunk Maros-Torda vármegyében óriási mértéket öltött, s már Besztercze Naszód-vármegyében is mutatkozott annak számos előhírnöke.

Az osztrák birodalmi erdészeti egyesület negyedévenkint megjelenő folyóiratának harmadik füzete a többi német szaklapok által gyakorta közölt hirekből áttekintést nyújtó közleményt állított össze. Ennek tanúsága szerint az apácza-lepke Cseh és Morvaországban, Sziléziában, Alsó- és Felső-Ausztriában lépten-

nyomon fellépett s részben Salzburg és Tirol erdőségeiben is kisebb-nagyobb mértékben elszaporodott.

Csehországban Deutschbrod, Budweis, Neuhaus, Wittingen s még néhány más kerületben mintegy 10,000 *ha*-nyi erdőterület teljesen s mintegy 15,000 *ha* részben áldozatul esett a rovar pusztításának.

Morvaországban különösen Iglau környékén s kivált herczeg Collalto pirnitszi uradalmának erdőségeiben lépett fel pusztítólag, s ezen uradalom területén oly terjedelemben s oly erővel, hogy a csupaszra lerágott állabok egész sorát kénytelenek voltak letarolni s a védekezésre fordított s a rovar rohamos elterjedése miatt egyébként szükségessé vált költsékezés állítólag 50.000 forintra ment fel.

Szilézia számos városának környékén tapasztalták a rovar mérhetlen nagy kártékonyosságát, s a fellépés félelmes jelei Porosz-Szilézia határán is elő-előtűntek.

A károsítások szaporodása nemcsak a szakközönségnek, de a politikai hatóságoknak figyelmét is általában felkeltette. Egyes kerületekbe kiküldöttek utaztak a rovar életmódjának tanulmányozása és az ellene alkalmazandó intézkedések megállapíthatása céljából; sőt a védekezési szabályok egy, a kiküldöttek által tartott gyűlésen meg is állapítottak.

A tapasztalatok, melyekre számos helyen tág tér nyílt s a foganatosított kísérletek a rovar pusztítására vagy terjedésének megakadályozására a sokba kerülő emberi közbeavatkozást kétséges eredményűnek bizonyították. A rovar kisebb mértékű fellépésénél szemmel látható eredményeket érhetni ugyan el, ilyen helyeken a fák körülenyvezése, a peték, a hernyók s a lepkék irtása, a meg nem támadott erdőrészeknek elszigetelése az ismert módok szerint, háladatos munkaképen végezhető, ámde ott, hol a rovar váratlanul s előreláthatlan mennyiségben hirtelen jelentkezik, ott az emberi erő megfeszítve is hasztalanul küzd, a kárt aránytalanul kevésbé képes lejjebb szállítani. Itt csak a természet maga segíthet, de az is inkább a jövő veszélyének csökkentésére működővén közre, a hernyók betegségét előidéző élősdik rovarok s a beteg hernyók halálát siettető, sőt az egészségesek testét is megtámadó gombafajok elszaporításával. Ezekre az élősdiekre és gombákra fordult a figyelem a védekezési eszközök s intézkedések kutatásánál, a mit igazol az a körülmény, hogy sok helyt a múlt évben is mintegy 70—90% pusztult el a hernyókból az élősdiek és a gombák mesterségesen is elősegített elszaporodása következtében.

A fapiacsról.

Budapest, jan. 24.

(B.) A várt hideg már néhány nap óta beállott s ez a tűzifa készletek apasztására nem lesz kedvezőtlen hatásal, jóllehet, hogy a köszénnel való versenyben az általánosan jutányos tűzifaárak több eredményt kellene, hogy nyujtsanak, mert akkor, midőn a kétes. minőségű köszénért 1.5—1.6 frtot kell métermázsánként fizetni, a 3—4 frtos méterfa előnyt érdemel nemcsak a házi tüzelésnél, de némely ipari használatnál is, mint például az üveg-iparnál. A hideg mellett egyébiránt nemcsak a tűzifa fogyasztásában, de az ideiglenes barakkok építésére alkalmas gyengébb minőségű fenyőfa-anyagban is helyenként és majdnem komoly számban vehetőleg némi fogyasztást okoznak az országos képviselőválasztások, a mennyiben valószínűen többfelé lehet eset, hogy a választók elhelyezésére ideiglenes építményekről kell gondoskodni, különösen ott, hol a pártok éles ellentétben állanak s a választás székhelyén levő szállók elégtelenek vagy a lakosság az ellenpártiakat nem hajlandó házába fogadni.

A fenyő- és tölgyfa-kiviteli üzlet e hónapban a szokottnál valamivel csendesebb, kivéve a tömegesebb dongaszállítmányokat, melyek mennyisége a múlt évben eddig el nem ért magasságra és pedig Fiume és Triesztből együtt véve összesen 68 millióra emelkedett; a francia törvényhozás egyébiránt a vámokat már végleg megállapította s azok már ez évi február 1-én szintén életbe lépnek; e vámokból következően a francia piacra újabb viszonyok kifejlődését kell várni, valószínű egyébiránt, hogy nemcsak a dongában, de más jobb minőségű anyagokban is megfizeti majd a francia fogyasztó a vámot. Az olasz törvényhozás a velünk és Németországgal kötött szerződés-

seket, a mint különben előre látható is volt, elfogadta s ez alkalomból jó lesz fakereskedőinknek, a mennyiben csak tehetik, Fiumén át az olasz piacokat, melyek egyáltalában elég jelentékeny tömegeket fogyasztanak, ha mindjárt kezdetben némi áldozatok árán is, de minél kiterjedtebb mértékben felkeresni; itt ugyan nem éppen könnyü osztrák testvéreinkkel a verseny, mert ezek a trieszti kikötőre nem jelentéktelen előnyöket kapnak s az Osztrák Lloyd nagy hajóparkja is jó segítség, melyek mellett még a közvetlen vasuti összeköttetéseket is birják; azonban minden kezdet nehezebb munkával jár, de ennek könnyítésére a magyar kereskedelmi minister ur is szokott erélyével kétségtelenül közreműködik. Ez a térfoglalás pedig annál sürgősebb és szükségesebb, mert Dél-Németország is erősen igyekszik az olasz fapiacot mindinkább elfoglalni és maga részére biztosítani.

A vinkovcezi tölgyfa eladásnál, melyről mult tudósításunkban emlékeztünk meg, a Biedermann és Tüköri-féle legnagyobb ajánlat lett elfogadva s most, mint mondják, ajánlattevők tekintélyesebb bankokból és fakereskedőkből álló társaság alakításával foglalkoznak, mely aztán ez üzletet kezébe véve, a volt határőrvidéki erdőkben egy igen jelentékeny s a jelen vásár tárgyát képezőnél még jóval nagyobb üzleti tevékenységre is kiterjedő vállalattá alakulna, a mi kétségtelenül mind közgazdasági, mind faüzleti szempontból csak kívánatosnak ismerhető. Egyébiránt a mint akadtak az eladást gáncsoló emberek, úgy a mint mondják, most is vannak, kik azt hirdetik, hogy a vételár drága s az üzlet nem lehet jó, de ebben ismét nincs igazuk és eljárásuk csak arra az indokra vezethető vissza, hogy minél inkább sikerül a versenyző társat gyengíteni vagy megijeszteni, annál jobb lehet ez az illető üzleti érdekeire.

K ü l ö n f e l é k.

(I.) »**Az erdei fák és cserjék képes kiadása**« Hölzel kiadásában Bécsben jelenik meg füzetenként német nyelven. A leíró részt írják H e m p e l Gusztáv és Wilhelm Károly, a bécsi felső földmívelési iskola tanárai; a képeket festi W. Liepoldt, lithografálja A. Lenz. A műből már hat füzet jelent meg. Felhívjuk ismét szaktársaink figyelmét ezen kitűnően szerkesztett és igen szépen kiállított vállalatra, melyről különben e lapok múlt évi III—IV. füzetében a 193. és köv. oldalakon már részletesebb ismertetést is közöltünk; ma ehhez csak annyit teszünk hozzá, hogy az egymásután megjelenő füzetek mindegyike teljesen kielégíti a várakozást, melyet az első füzet, kiállításának elismerést sőt dicséretet érdemlő voltánál fogva, egyszerre magasra emelt.

(A—ó.) **Az alomszedésnek**, mint az erdőben gyakorolható mellékhasználatok egyik nemének kérdése is szóba jött többek közt a svájci erdészeti egyesületnek múlt év szeptember havában megtartott gyűlésén. Müller, altdorfi főerdész mint előadó, szerfelett károsnak találja e mellékhasználatot, kivált ha azt, mint eddig mindenütt, rendszeretlenül s mértéken túl gyakorolják. Szerinte Uri kantonban évente mintegy 120,000 q alomra van szükség s ennek legnagyobb részét az erdőből kerítik elő. Az alomgyűjtést az erdőből egészen kitiltani ugyan nem lehetséges, de a talaj- és terepviszonyokhoz képest megfelelő korlátok közé szorítani az erdőgazdaság érdekében elkerülhetlen. Véderdőben vagy oly állabokban, melyek a közeli felújításnak néznek elébe, e használatot feltétlenül beszüntetni, fiatalosokban pedig a mennyire csak lehet, korlátozni kellene ;

egyéb állatok is csak 5—10 évenként lennének alomszedésre egymást váltogatva kijelölendők.

Végül azt ajánlja, hogy oly vidékeken, hol az alomszedés nagyobb mértékű gyakorlására kényszeritene a helyi viszonyok, ott e mellék használat rendezéséről, — a miként ez nálunk már is szokásban van, — a gazdasági tervvel kapcsolatosan s egyéb mellék használatokhoz hasonlóan történjék gondoskodás.

(A—ó.) **Kecskék Dalmátiában.** Egy, a „Centralblatt f. d. g. Forst- und Jagdwesen“-hez Zárából irt levél tanúsága szerint Dalmátiában 1857-ben: 424,087 darab; 1869-ben: 280,656 darab; 1880-ban: 217,155 darab és 1890-ben már csak 180,255 darab kecske volt. A kecskék létszámának a hivatalos adatokból megállapított ezen folytonos apadásával, mely az utolsó évtized alatt 16.8%-at tett ki, megfordított viszonyban javult az erdőknek és különösen a községi tulajdont képező erdőknek gazdasági állapota. Lassanként, de mindig általánosabb lesz az a meggyőződés, hogy a kecske tartása kevesebb haszonnal jár, mint a mennyi kár támadhat ezen állatnak különösen a fiatal erdőben való legeltetéséből, a minek tilalmazását különben már egy 1873-ban hozott törvény elrendelte.

Nálunk a kecske legeltetést vármegyei szabályrendeletek tilalmazzák. Leszoktatni azonban a népet, melynek szegényebb osztálya, főleg a felső vidéken szinte el sem tud lenni kecske nélkül, ma még bajos. Egyik erdélyszéli vármegyében állítólag olyan fajú kecske is volna, mely többi véréből elütve s természetére nézve inkább a birkához hasonlítva a fűvet többre becsüli a falevélnél s ha le-lecsip is egy-egy lecsüngő levelet, de érte a fára vagy bokorra fel nem kapaszkodik. Meglehet különben, hogy ez az ártalmatlan természetű ama kecskefajnak, mely ugyan külsőre nézve egyből

fajoktól valóban némileg eltér, csak ráfogás, kibuvóul a legel-tetés tilalmazására vonatkozó szigorú és általános érvényű rendszabály alól.

(A—ó.) **Vastag törzsű cserjék és fák Boszniában.** Geschwind főerdész írja Boszniából a »Centralblatt f. d. g. Forst- und Jagdwesen«-nek, hogy ott némely cserje, kiméletben része-sülvén hosszu időn át a lakósoktól, szerfelett vastag törzset nevel. Így pl. talált k ö k é n y t, melynek törzse mellma-gasságban mérve 20 cm volt, S a m b u c u s n i g r a t, melynek törzse 30 cm vastagságra nőtt; 40 cm vastag C o r n u s m a s t. Zagorje községben egy P r u n u s m a h a l e b mintegy 14 m magas fává fejlődött, melynek törzse az ágakig mérve megközelíti a 4 m-t s vastagsága mell-magasságban a 90 cm-t; kora ugy 300 év lehet. P r u n u s m a h a l e b különben, melynek törzse a 35 cm-nyi vastag-ságot megüti, a Zidine és Vinicza nevű kerületekben több is van.

(A—ó.) **Adat az erdőgazdasági kamatláb történetéhez.** A tharandi évkönyvben tette közzé Püschel G. német fordításban a következő sorokat, melyek Sir Thomas Culpepper által irt s első ízben „A small treatise against usury“ czim alatt 1623-ban kinyo-matott munkából valók, s melyek tanuságot tesznek arról, hogy már a 17. század elején is vették már bírálgatás alá pénzügyi szempontból az erdőgazdaságot.

„A korábbi országgyűlések egészen helyesen az erdő fenntartását s épületfa anyaggá nevelését pártolták. Ez semmi egyéb-bel sem volt olyan jól elérhető, mint a kamatlábnak leszállításá-val; a jelenleg érvényben levő kamatláb mellett ugyanis a birtokos jelentékeny hátrány nélkül alig hagyhatja állva építkezésre alkalmas fáját, vagy míg erdeje oly kort ér el, mint a mekkorát a közjó attól megkivánna. Az erdőgazdaság alig lehet abban a helyzetben, hogy az erdőben fekvő pénztökével — mely egy acre után 40—50 schillingre megy — egyformán 10⁰/₀-os hasznot hajthatna.“

Az „Erdészeti növénytan“ czimű, 200 arannyal jutal-mazott pályamunka ára az egyesület tagjai részére 2 frt

80 kr.; nem tagok részére pedig 4 frt. Legcezélszerűbben postautalvánnyal rendelhető meg az országos erdészeti egyesület titkári hivatalánál, mely a művet abban az esetben, ha a fentebbi összegben felül még 25 kr. beküldetik, (keresztkötés alatt, ajánlva) bérmentve küldi meg.

Az „Erdő-Őr“ vagy „Az erdészet alapvonalai kérdésekben és feleletekben” című munka hatodik kiadása m. évi október hó első napjaiban megjelent. Felkéretnek tehát azon erdőhivatalok, erdőgondnokságok és szaktársak, kik az erdészeti műszaki segédszolgálatra készülő egyének részére ezen könyvet megszerezni kívánják, hogy annak postautánvételi útján leendő megküldése iránt az országos erdészeti egyesület titkári hivatalát értesíteni sziveskedjenek. Ára példányonként 3 frt.

Az **„Erdészeti zsebnaptár“** új évfolyama (1892. évi XI. évfolyam) megjelent. Megrendelhető az országos erdészeti egyesület titkári hivatalánál és pedig legcezélszerűbben postautalvánnyal. Ára bérmentetlenül elküldve az egyesület tagjai részére 1 frt, nem tagok részére 1 frt 50 kr. Ha egy vagy két példány megrendelése esetében az előbbi árakon felül példányonként 15 krral több küldetik be, az elküldés bérmentve (keresztkötés alatt, ajánlva) eszközöltetik. Kettőnél több példány megrendelése esetében az elküldés zárt csomagokban történik s a szállítási díjat az átvétel alkalmával a megrendelő fizetheti ki.

Az **„Erdészeti rendeletek tára“** 1885., vagyis V.; 1886., vagyis VI.; 1887. évi, vagyis VII., 1888. évi, vagyis VIII., 1889. évi, vagyis IX., végül az 1890-ik, vagyis X. évfolyama az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalánál (Budapest, V., Alkotmány-utcza 10. sz.) megrendelhető. Ára az egyesület tagjai részére, az 1886., 1887. és 1888. évfolyamnak 30 kr, az 1885 évfolyamnak 40 kr. az 1889. év-

folyamnak 20 kr. és az 1890. évfolyamnak 70 kr.; nem tagok részére pedig 60 kr., 80 kr., 40 kr., illetőleg 1 frt 40 kr. Az első három évfolyam második kiadása is teljesen elfogyott.

Az „**Erdői facsemeték nevelése**“ czimű munka megrendelhető az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalánál (Budapest, V., Alkotmány-utcza 10. sz.) Ára az egyesület tagjai részére 1 frt 50 kr., nem tagok részére 2 frt.

Az „**Erdészeti földmérőstan**“ czimű pályanyertes munkának eddig még el nem kelt példányai a szerzőnek, Cséti Ottó akadémiai tanárnak, adattak át. Megrendelések egyszerű levelező lapon vagy postautalványon közvetlenül Selmeczre intézendők. Ára az egyesület tagjai részére 3 frt 50 kr., mások részére 5 frt.

„**A tölgy és tenyésztése**“ czimű pályanyertes munkának eddig még el nem kelt példányai a szerzőnek, Fekete Lajos akadémiai tanárnak adattak át. Megrendelések egyszerű levelező lapon, vagy postautalványon közvetlenül Selmeczre a szerzőhöz intézendők. Ára az egyesület tagjai részére 2 frt, nem tagok részére 3 frt.

Ő felsége nagy fénynyomatu arczképe, a mely az egyesület nagytermében levő eredeti olajfestmény után készült, megrendelhető az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalánál (Budapest, V., Alkotmány-utcza 10.). Ára az egyesület tagjai részére csomagolással és postaköltséggel együtt 3 frt 50 kr., nem tagok részére 4 frt.

Az országos erdészeti egyesület tagjainak névsora mint függelék az 1891. évfolyamhoz, a február havi füzet mellékletét fogja képezni

Halálozás. Bernárd József, kabolapólyánai m. kir. erdész, az orsz. erdészeti egyesület rendes tagja elhunyt. Béke lengjen porai fölött!